

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Pepelovej a členiek senátu JUDr. Aleny Prieцelovej a JUDr. Gabriely Mederovej v právnej veci žalobcu: **L.B.**, nar. X., F.K., zastúpeného JUDr. V.K., advokátkou, Š.K. proti žalovanému: **T., a. s.**, M.B., IČO: X., zastúpenému advokátkou kanceláriou L.A., s. r. o., Š.K., IČO: X., **o zaplataenie 1 567,45 eur s príslušenstvom**, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach, č. k. 16Cb 1/2007-231 zo dňa 18. júna 2010, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach, č. k. 16Cb 1/2007-231 zo dňa 18. júna 2010 **p o t v r d z u j e .**

O trovách odvolacieho konania rozhodne odvolací súd osobitným uznesením.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Košiciach rozsudkom, č. k. 16Cb 1/2007-231 zo dňa 18.06.2010 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1 567,45 eur s 10% úrokom odo dňa 18.09.2003 až do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania.

Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že predmetom sporu je nárok na úhradu vyrovnacieho podielu pri zániku členstva za trvania družstva v zmysle § 233 Obchodného zákonníka. Žalobca počas konania upravil žalobu znížením sumy z pôvodne uplatnenej sumy 70 000 Sk na sumu 47 221 Sk s úrokom 10% ročne od 18.09.2003. Súd prvého stupňa preto uznesením zo dňa 10.11.2008 zastavil konanie v prevyšujúcej časti a predmetom konania zostala suma 47 221 Sk s 10% úrokom z omeškania od 18.09.2003 do zaplatenia.

Z vykonaného dokazovania mal súd prvého stupňa za preukázané ukončenie žalobcovho členstva v družstve ku dňu 29.01.2001 a z toho vyplývajúci nárok na vyrovnací podiel. K ukončeniu pracovného pomeru žalobcu došlo dohodou pre organizačné zmeny, čo vyplývalo z písomného stanoviska žalobcu a aj z rokovania predstavenstva družstva zo dňa 29.01.2001 o skončení členstva družstva pracovníkmi spoločnosti F., spol. s r. o. Z uvedeného je zrejmé, že išlo o právnu situáciu zániku členstva pri zániku pracovného pomeru člena k obchodnej spoločnosti, v ktorej je družstvo spoločníkom.

Podľa názoru súdu stanov y družstva obsahovo rešpektovali zákonom dovolený spôsob zániku členstva v zmysle § 227 ods. 3 Obchodného zákonníka, a preto došlo účinne k vzniku nároku bývalého člena družstva na vyrovnací podiel, ktorý sa uhrádza v peniazoch podľa kritérií upravených Obchodným zákonníkom (§§ 233 a 234 Obchodného zákonníka). Súd vychádzajúc z odbornej argumentácie znalkyne i zhodných stanovísk účastníkov konania o výške nároku pri stanovení spôsobu výpočtu vyrovnacieho podielu za rok 2001, v ktorom členstvo žalobcu zaniklo, mal za oprávnený nárok vo výške 1 564,45 eur. Vzhľadom na opodstatnenosť nároku žalovaný sa dostal do omeškania a je povinný nahradiť uznanú výšku úrokov v rozsahu 10% ročne odo dňa 18.09.2003 až do zaplatenia.

O náhrade trov konania súd prvého stupňa rozhodol podľa § 142 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O. s. p.).

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný. Uviedol, že z čl. 5 stanov vyplýva, že v družstve mali existovať dva druhy členstva fyzických osôb v družstve, a to členstvo podmienené pracovným vzťahom k družstvu a členstvo nepodmienené pracovným vzťahom k družstvu. Len zo skutočnosti, že žalobca má (mal) k družstvu aj pracovný vzťah, nemožno vyvodit' jednoznačný záver o druhu členstva žalobcu

v družstve. Sporným v tejto súvislosti je, či nie je možné, aby stanovy diferencovali medzi členmi v tom zmysle, že u niektorých bude podmienkou vzniku členstva pracovný vzťah k družstvu a u iných nie. Odvolateľ má za to, že stanovy žalovaného jednoznačne členstvo v družstve nepodmieňovali vznikom pracovného vzťahu k družstvu, a teda pre daný prípad neplatí, že členstvo v družstve zaniká dňom zániku pracovného vzťahu (t. j. nie je možná aplikácia § 227 ods. 3 Obchodného zákonníka). Je možné sa domnievať, že členstvo žalobcu v družstve naďalej trvá, nakoľko nie je preukázané, že k jeho zániku došlo niektorým zo spôsobov uvedených v § 231 Obchodného zákonníka, a preto mu nemohol vzniknúť ani nárok na výplatu vyrovnacieho podielu. Žalovaný opätovne uviedol, že úprava obsiahnutá v čl. 6 stanov družstva nie je v súlade so zákonom, nakoľko takéto podmieňovanie trvania členstva v družstve, ktoré je viazané na trvanie pracovného pomeru v inej spoločnosti, je v rozpore s ustanovením § 227 ods. 5 Obchodného zákonníka. Vzhľadom na vyššie uvedené mal za to, že v danom prípade absentuje úkon smerujúci k zániku členstva v družstve, a teda členstvo žalobcu naďalej trvá, preto mu nemohol vzniknúť nijaký nárok na výplatu podielu. Žiada, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

K odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca. Uviedol, že žalovaný v odvolaní neuvádza žiadne nové skutočnosti, ktoré by súd prvého stupňa už nevyhodnotil. Poukázal na správnosť a úplnosť napadnutého rozhodnutia. Uviedol, že členovia družstva majú právo (mimo iných práv a povinností) zúčastňovať sa na valných zhromaždeniach, prípadne iných schôdzach najmenej jedenkrát ročne a majú byť písomne pozvaní. Pretože obidve strany považovali členstvo za skončené, nikto žalobcu nepozýval, ani on sám sa nedomáhal práv člena družstva. Členstvo žalobcu sa v družstve skončilo skončením jeho pracovného pomeru, čoho dôkazom je aj skutočnosť, že družstvo vyplatilo žalobcovi členský vklad a majetkový podiel z transformácie. Žalovaný od podania žaloby, teda od roku 2003 nenamietal, že by členstvo žalobcu nezaniklo, naopak viackrát to potvrdil ústne, aj písomne a obe strany konali tak, akoby členstvo zaniklo. Navrhuje, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil v celom rozsahu a priznal mu trovy odvolacieho konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po prejednaní veci podľa § 212 ods. 1 O. s. p. bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

Ako vyplýva z obsahu odvolania, žalovaný poukazuje na odvolací dôvod, uvedený v § 205 ods. 2 písm. f/ O. s. p., t. j. že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O takýto prípad ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo ak aplikoval síce správny právny predpis, ale nesprávne ho vyložil.

Z obsahu spisu vyplýva, že žalobou z 22.05.2003 sa žalobca domáhal zaplattenia sumy 70 000 Sk s príslušenstvom ako vyrovnacieho podielu podľa § 233 Obchodného zákonníka. Uznesením zo dňa 10.11.2008 súd prvého stupňa konanie v časti o zaplattenie sumy 22 779 Sk a úrokov z omeškania vo výške 18% zo sumy 70 000 Sk od 01.03.2002 do 17.09.2003 a úrokov z omeškania prevyšujúcich 10% zo sumy 47 221 Sk od 18.09.2003 do zaplattenia vzhľadom na späťvzatie žaloby v tejto časti zastavil.

Predmetom konania je zaplattenie vyrovnacieho podielu v zmysle § 233 ods. 1 Obch. zák. Podľa tohto ustanovenia pri zániku členstva za trvania družstva má doterajší člen nárok na vyrovnací podiel.

Kritériom na určenie vyrovnacieho podielu podľa odseku 2 uvedeného ustanovenia sú výška splateného členského vkladu a počet ukončených rokov členstva, pričom stanovy môžu určiť aj iné kritériá.

Žalovaný v odvolaní namieta, že v danom prípade nedošlo k zániku členstva žalobcu v družstve, keďže stanovy žalovaného jednoznačne členstvo v družstve nepodmieňovali vznikom pracovného vzťahu k družstvu, v dôsledku čoho nemohol vzniknúť ani jeho nárok na vyplatenie vyrovnacieho podielu.

Medzi účastníkmi konania nie je sporné, že žalobca bol u žalovaného v pracovnom pomere, ktorý skončil v roku 2001. Podľa článku 6 bod 1/a stanov žalovaného, členstvo fyzickej osoby, vznik ktorého je podmienený trvaním pracovného vzťahu k družstvu tak, ako je to uvedené v článku 5 bod 2 stanov, zaniká spravidla dňom zániku pracovného vzťahu člena k družstvu, ak ďalej nie je uvedené inak. V článku 5 bod 1 stanov, na ktoré uvedené ustanovenie odkazuje, sa konštatuje, že členstvo fyzickej osoby je spravidla podmienené pracovným vzťahom k družstvu.

Podľa § 227 ods. 3 Obch. zák., ak podľa stanov je podmienkou členstva pracovný vzťah člena k družstvu a ak zo stanov nevyplýva niečo iné, vzniká členstvo dňom, ktorý sa dojednal ako deň vzniku pracovného vzťahu a zaniká dňom zániku pracovného vzťahu člena k družstvu.

Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že členstvo žalobcu u žalovaného bolo podmienené existenciou pracovného pomeru, v dôsledku čoho došlo k jeho zániku v zmysle § 227 ods. 3 Obch. zák. a článku 6 bod 1a/ stanov žalovaného dňom zániku pracovného vzťahu žalobcu k družstvu. Uvedená skutočnosť vyplýva aj z úkonov žalovaného, ktorý v konaní pred súdom prvého stupňa opakovane uznával právny základ uplatneného nároku s tým, že poukazoval na jeho zápornú hodnotu, pričom v podaní zo dňa 19.02.2009 už uznal opodstatnenosť uplatnenej pohľadávky vrátane jej príslušenstva, v rozsahu, v ktorom súd žalobe vyhovel.

Keďže odvolací súd nezistil existenciu žalovaným namietaného odvolacieho dôvodu podľa § 205 ods. 2 písm. f/ O. s. p., napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodne odvolací súd osobitným uznesením.

P o u č e n i e: Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 28. júna 2012

JUDr. Viera Pepelová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Michaela Szöcsová